

314
315
233
100

กรมตำรวจ

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน

คำให้การของ _____
 พล.ต. สุริยะ อุดมสุข
 เป็น พยาน

สถานีตำรวจ _____ ชนระสงคราม อำเภอ พระสมุทร จังหวัด กรุงเทพฯ
 วันที่ ๒๐ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๔
 พล.ต.ท. ชุมพล โสภณชลาสินี ผู้กล่าวหา
 พล.ต.ท. ชุมพล โสภณชลาสินี ผู้ต้องหา
 นายสุธรรม แสงประทุม กับพวก ผู้ต้องหา

คดีระหว่าง }
 พ.ต.อ.ปราโมทย์ คุณนิตี รอง ผบก.น.๓
 คดีหน้า พ.ต.ท.ณรงค์ เจริญทอง รอง ผกก.น.๖

สอบสวนที่ _____ โรงพยาบาลตำรวจ
 ชื่อ พล.ต. สุริยะ อุดมสุข อายุ ๒๒ ปี
 เชื้อชาติ ไทย สัญชาติ ไทย ศาสนา พุทธ
 อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ มีเบี้ยหวัดหรือมีบำเหน็จหรือมีบ้านอายุ ให้ลงตามประเภทรับ) รับราชการตำรวจ ประจำ กองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ
 ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ _____ หมู่ที่ _____ ตำบล _____
 ชื่อผู้ใหญ่บ้าน _____ ซอกำนัน _____
 อำเภอ _____ จังหวัด _____
 ซอบดา _____ ซอมรรดา _____
 เกี่ยวข้องเป็นอะไรกับคู่กรณี ไม่เกี่ยวข้องกับ สาบาลตัวแล้ว
 ขอให้ถ้อยคำว่า ข้าฯ รับราชการตำรวจ ประจำแผนกอาวุธและอุปกรณ์พิเศษ กองบังคับการสายตรวจและปฏิบัติการพิเศษ กองบัญชาการตำรวจนครบาล

เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๑๔ เวลาประมาณ ๐๔.๐๐ น.เศษ ข้าฯ ได้รับคำสั่งจาก ร.ต.อ. สพรัง คุณปกรณ์ ซึ่งเป็นสารวัตรแผนกอาวุธและอุปกรณ์พิเศษ ใต้ไประจับเหตุที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยไปพร้อมกับ ร.ต.ค. วุฒิ จำนวนสองไม่ไต่กับกำลังอีก ๔ นาย เมื่อไปถึง ร.ต.ค. วุฒิ ให้นำข้าฯ กับพวกตั้งกล่าวไปอยู่ภายในวัดมหาธาตุ เพื่อรอฟังคำสั่งในการปฏิบัติหน้าที่ เมื่อข้าฯ กับพวกไปถึงก็ได้ยินเสียงปืนดังมาจากภายในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ประปราย จนกระทั่งเวลาประมาณ ๐๗.๐๐ น.เศษ ก็ได้รับคำสั่งจาก ร.ต.ค. วุฒิ ให้เข้าไปเคลียร์พื้นที่ในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แล้วข้าฯ กับพวกตั้งกล่าวไต่พร้อมทั้งตำรวจแผนกเดียวกับข้าฯ อีกรวมประมาณ ๒๐ คนเศษ ได้พากันไปยังมหาวิทยาลัย

ธรรมชาติ โดยข้า มีอาวุธประจำกายคือ ปืนยิงเร็ว เอช.เค.๓๓ หนึ่งกระบอก กระสุน ๔๐ นัด เป็นพวกวอลเวอรี ๑ กระบอก กระสุน ๑๒ นัด เมื่อไปถึงไคฟัทันเจ้าประตูบ้านหน้าหอประชุม ถนนพระธาตุ ขณะจะพากันเข้าไปนั้น มีพวกนักศึกษาซึ่งไปมาจากตามตึกต่าง ๆ ซึ่งข้าไม่ทราบว่าเป็นตึกอะไรบ้าง เพราะข้าไม่เคยเข้าไปในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เลย พวกข้า ต่างก็วิ่งข้างคานข้าง เพื่อหลบกระสุนปืน เมื่อย่านหน้าหอประชุมไปแล้ว ข้า กับพวกหลายคนวิ่งขณะนั้นไม่ได้สิ่ง เกตุว่า เป็นใครบ้างไคฟัทันวิ่งไปตามถนน ซึ่งอยู่ระหว่างตึกสองตึก ก็พอดีพวกนักศึกษาซึ่งอยู่ที่ตึกริมแม่น้ำเจ้าพระยาได้ยิงปืนมาทางพวกข้า ข้า จึงวิ่งเข้าไปหลบที่รถยนต์เก่า ๆ คับหนึ่งคันน้ำเงิน ไม่ได้สิ่ง เกตุว่าเป็นรถยี่ห้ออะไร ซึ่งจอดอยู่ริมถนนระหว่างตึกทั้งสอง โดยข้าง ๆ ข้ามีตำรวจตระเวนชายแดนคนหนึ่งทราบภายหลังว่าชื่อ ส.ค.ท.อากาศ ชมพูจักร หมอบอยู่ และมีตำรวจหน่วยเกี่ยวกับแต่ไม่ทราบว่า เป็นใครบ้างหมอบอยู่อีกหลายคน ระหว่างนั้นนักศึกษาซึ่งอยู่ที่ตึกริมแม่น้ำเจ้าพระยา ก็ใช้อาวุธปืนยิงมาที่พวกข้า อีก ข้า จึงใช้อาวุธปืนยิงเร็วยิงติดต่อกันไปบ้าง โดยขณะยิงต้องถูกชนขึ้น เนื่องจากรถยนต์บังอยู่ ส.ค.ท.อากาศ ก็ถูกชนจะใช้อาวุธปืนยิงบ้างแต่กลับทรุดนั่งลง และบอกกับข้า ว่าถูกยิงที่ศีรษะ ข้า เห็นที่ศีรษะ ส.ค.ท.อากาศมีโลหิตไหล แล้ว ส.ค.ท.อากาศก็กลิ้งลงหายไปเนื่องจากได้รับบาดเจ็บ ขณะนั้นข้า เห็นตำรวจตระเวนชายแดนหลายคนวิ่งเข้าไปในตึกข้างซ้ายมือ ข้า ก็วิ่งตามไป พอถึงตึกที่มีนักศึกษา หมอบซ่อนอยู่ในตึกหลายคน พวกข้า จึงบอกให้ออกมาและทำการตรวจค้น โดยให้นักศึกษาทั้งหมดประมาณ ๕๐ คน นอนคว่ำลงและทำการตรวจค้น ขณะที่ข้าทำการตรวจค้นอยู่นั้น ข้า รู้สึกว่าถูกยิงทางด้านหลัง แต่ไม่ทราบว่าใครยิงและยิงมาจากที่ใด เป็นเหตุให้ข้า ล้มลง ตำรวจหน่วยเกี่ยวกับข้า สองคนจึงช่วยพยุงข้า และนำข้า ออกจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ขึ้นรถยนต์นำมาส่งโรงพยาบาลตำรวจ และรับการรักษาตลอดมาจนถึงวันนี้

(๒๐ ตุลาคม ๒๕๑๔)

ข้า ได้รับบาดเจ็บถูกยิงกลางหลัง ๑ นัด แพทย์ให้ทำการรักษาและนำตัวออกจากหน้าทองแล้ว

ในขณะที่ข้า ยิงต่อสู้กับพวกนักศึกษาซึ่งใช้อาวุธปืนยิงมาจากตึกริมแม่น้ำเจ้าพระยาตามที่ข้า ให้การมาแล้ว ข้า ยิงปืนยิงเร็วถึงกล่าวไปที่นักจำไม่ได้ แต่กระสุนยังไม่พบคนแม้สักคนซึ่งข้า บรรลุใจไว้ ๓๕ นัด กระสุนที่ข้า ยิงไปนั้นจะถูกยิงโดยข้า ไม่ทราบ เพราะข้าไม่เห็น

เป็นความจริง อ่านให้ฟังแล้ว รับว่าถูกต้อง

ลงชื่อ	๗๐๗ ลวี่๗ ๐๐๗๐	พยาน
"	พ.ค.อ.	นั่ง
"	พ.ค.ท.	สอบสวน พิมพ์ อ่าน